

ELSIETETT ROVÁS SZABVÁNY

Rováskörökben általános felfogás, hogy rovásírás szabványosításának csúszásának oka vagy az ördög, vagy az összefogás hiánya. Akármilyen miatt is késik a rovásírás szabványosítása, célba fog érni, valószínűleg, még mielőtt megérne az ősi írásunk a szabványosításra. Mert van még, amit figyelembe kellene venni a Rovásszabvány betűinek és a rovásírás szabályainak meghatározásánál. Lehet, hogy több is van azoknál, amit ebben az írásban felsorolok. De az már legyen csak a hab a tortán, ne több.

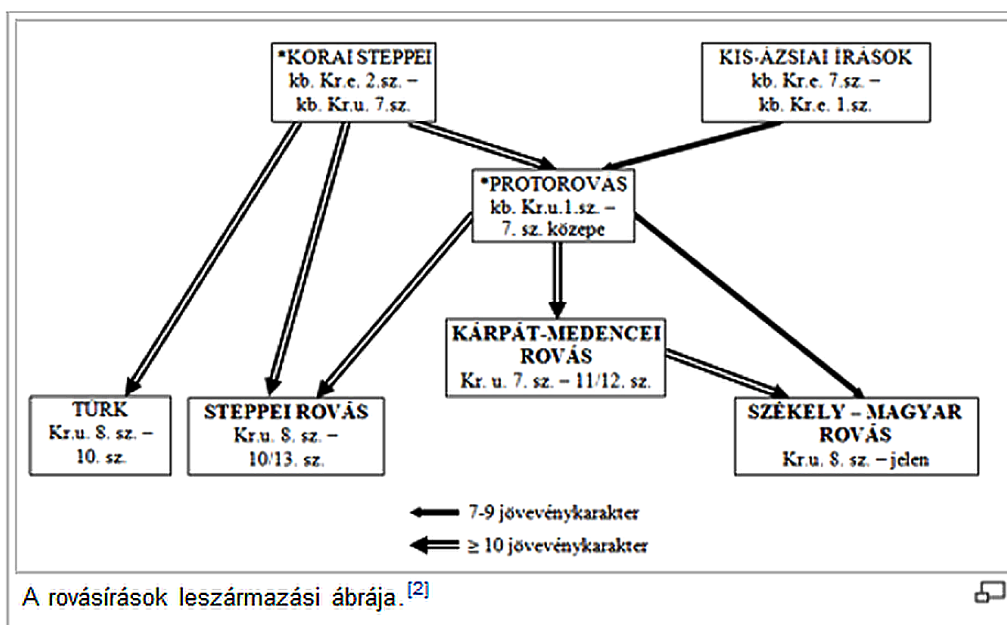
Már a székely-magyar rovásírás besorolása, ha úgy tetszik törzskönyvezése is problémás. Olyan szájjal tanulmányoztam, mintha éppen egy citromot rágcsáltam volna.

hu.wikipedia.org/wiki/Protorovás

Protorovás [bevezető szerkesztése]

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

A **protorovás** a jelenlegi ismeretek szintjén egy hipotetikus, rekonstruált írás, pillanatnyilag nem ismerünk egyetlen olyan emléket sem, amelyen biztosan protorovás felirat lenne.^[1] A rekonstruált protorovás elhelyezkedése a rovásírások leszármazásában a következő ábrán látható. Az ábrán csak a legjelentősebbnek tartott hatások vannak feltüntetve, de ezeken kívül voltak további átvételek is. Többek között a lüdiai vagy a lük **ábécéből** is kerültek át betűk a protorovásba.

Ez itt a Rováscsalád törzsfája, amely többek között a Wikipédia, a „protorovást” bemutató oldalán is látható (<http://hu.wikipedia.org/wiki/Protorovás>).

Három tagból áll a „Rováscsalád”: Székely-magyar rovásírás, Kárpát-medencei rovásírás és az un. Kazár vagy Steppei rovásírás. A „steppe” név a lehető legrosszabb választás a Székely-magyar rovásírás őse számára. Hiába jöttek nagy nevű kutatók (köztük leginkább külföldiek: Krantz, Alinei, Naddeo), hogy bebizonyítsák, mi mindig itt voltunk a Kárpát medencébe, és nem Ázsiából jöttünk, ha most a rovásírással vissza visznek Ázsiába, ahonnan a „sógorok”, és rajtuk keresztül az egész világ származtatnak bennünket. Bennünket, mint egy nomád nép leszármazottait.

Amúgy fikciónak lehet tekinteni a nomád életmódot, mert a valóságban soha sehol senkit sem vártak gazdátlan, kövér fűvel benőtt legelők, hogy odatévedjen valaki és állatait degeszre legeltesse. Az élet mindenhol jelen volt és van, ahol a létfeltételek adottak. És ha nem is húzták meg sok esetben a határokat a népek saját és a szomszéd nép élettere között, azért mindig is voltak láthatatlan határok, amelyekkel a népek saját territóriumait elválasztották más népektől. Nem lehetett nagyon nomádkodni. Már csak azért sem, mert erre nagyon nem is lehetett szükség. Ha jelenleg a 10 milliós magyar népnek elegendő a jelenlegi területe az állattartásra, miért kellett volna a néhányszor százezres lélekszámú magyarságnak Ázsián végighajtani az állatait, hogy legelőkhöz jussanak? Ha tehát a nép elfogadja a Székely-magyar rovásírás őséne a „korai steppei” rovásírást, akkor már mi fogjuk magunkat az ázsiai sztyeppékről eredeztetni.

A kutatók időközben megalkották a „rovás törzsfát”, amely egy csomagba hivatott integrálni a Rovás család három tagját, a Székely-magyar, a Kárpát-medencei és a Steppei rovásírást. Tulajdonképpen ez volt az előfeltétele a sokat kritizált Rovásszabványnak, amely immár egy kalap alatt kezelte az említett három rovásírást.

A rovás-törzsfá legkritikusabb része a „protorovás” melyről a Wikipédia az első soraiban írja:

„A protorovás a jelenlegi ismeretek szintjén egy hipotetikus, rekonstruált írás, pillanatnyilag nem ismerünk egyetlen olyan emléket sem, amelyen biztosan protorovás felirat lenne.”

Én úgy gondolom, hogy hipotetikus írásostól nem éppen tudományos eljárás a Székely-magyar rovásírás eredeztetése, mivel nincsenek kézzelfogható bizonyítékok az ilyesfajta le- és visszavezetésekhez. Ahogy senkinek sem lehetnek hipotetikus ősei, a Székely-magyar rovásírás elődjét is konkrétan, bizonyítékokkal alátámasztva lehet elfogadhatóan megnevezni.

Érthetetlen számomra, hogy a székely-magyar rovásírás mellett miért van szükség a Kárpát-medencei és a Steppei rovásírás is szabványosítására is? Úgy becsülöm, hogy Magyarországon a népesség 1-3 %-át érdekli a rovásírás. A Kárpát-medencei rovásírás iránti igény ennél jóval kisebb, míg a Steppei rovásírás szabványosításának legfeljebb a kazárok örülhetnének csak. De hol vannak ők és hol vannak a számítógépeik, táblagépeik? Bárhogy törtem a fejem, a legkézenfekvőbb oknak, a Kárpát-medencei és a Steppei és a Székely-magyar rovásírás rokoni kapcsolatba hozásának szándékán kívül mást nem tudtam kitalálni. Ilyen rokonságot azonban az istennek sem tudtam felfedezni azokban az anyagokban, amelyek a rendelkezésemre álltak az érintett három rovásírásról.

Vettem a Székely-magyar rovásírás főbb változatait, amelyek magja az un. nikolsburgi rovás ABC volt. Ezek írásjeleit összehasonlítottam a Steppei és a Kárpát-medencei rovásírással, és a következő mérleget vontam meg.

A Kárpát-medencei és a székely-magyar rovásírásban 7 (hét) betű azonos alakilag és hangtanilag egyszerre: B, Cs, aK, Ly, N, P, Sz.

A Steppei rovásírás és a Székely-magyar rovásírásban 6 (hat) betű azonos alakilag és hangtanilag egyszerre: B, Cs, N, P, R, Sz.

A Kárpát-medencei és a Steppei rovásírásban 24 (huszonnégy) betű azonos alakilag és hangtanilag egyszerre: A, B, Cs, hegyes D, villás E, villás G, hegyes CH, szögletes I, íves I, körvégi I, zárt J, KÜ, nyílt M, N, nyílt N, NG, P, egyszerű P, íves Q, zárt R, Sz, nyílt T, íves Ü, nyílt V.

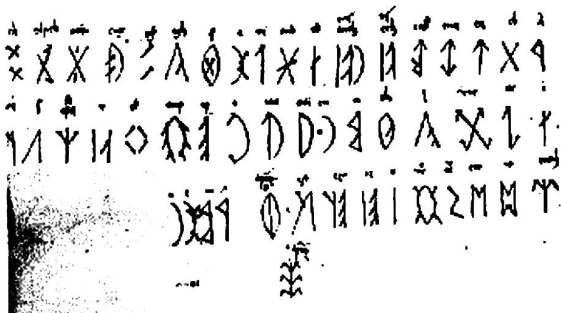
Megjegyzem, hogy a legújabb rovásszabvány is elismeri az ilyen mértékű azonosságot a Kárpát-medencei és a Steppei rovásírás között, illetve az eltérés mértékét a Székely és a másik két rovásírás között – némi, valóban kis különbséggel. Kicsit javítja talán a statisztikát, hogy a rovásszabvány tervezet készítői olyan írásjeleket is a Székely-magyar rovásírás írásjelei közé vettek,

amelyek egyetlen más magyar a rovás ABC változatokban sem voltak meg, mint a nyílt V, a hegyes K, és a GH-betűk. A zárt E-betű pedig a Stepei rovásírásból lett a Székely-magyar rovásszabványba átcsempészve. Mindezek ellenőrizhetők Magyar Rovás Szabványtervezet 26. és 27. oldalán.

http://rovasmag.hu/Szabvanytervezet/Magyar_Rovas_szabvanytervezet.pdf

Kárpát-medencei rovásbetű	Betűnév	Történelmi hangérték	Előfordulás
Y	VILLÁS A	/a/	Nagyszentmiklós
X	B	/b/	Aethicus ábécéje, Szavas, Nagyszentmiklós
Π	CS	/c/	Aethicus ábécéje
>	HEGYES D	/d/	Kömye, Aethicus ábécéje, Szavas, Nagyszentmiklós
Э	ÁTLÓS E	/e/	Aethicus ábécéje
Y	VILLÁS E	/e/	Szavas, Nagyszentmiklós
∩	NYÍLT F	/f/	Aethicus ábécéje, Szavas
λ	VILLÁS G	/g/	Aethicus ábécéje
/	RÓVID G	/g/	Szavas
↑	HEGYES H	/h/	Nagyszentmiklós
↑	HEGYES CH	/x/	Nagyszentmiklós
1	SZÖGLETES I	/i/	Szavas
∩	ÍVES I	/i/	Nagyszentmiklós
∩	KÖRVÉGŰ I	/i/	Aethicus ábécéje
D	ZÁRT J	/j/	Szavas
∩	NYÍLT K	/k/	Aethicus ábécéje, Szavas, Nagyszentmiklós
A	HEGYES K	/k/	Torjai Cseréptörödékek
β	KÜ	/ky/	Nagyszentmiklós
λ	VILLÁS L	/l/	Szavas
∩	EGYSZERŰ L	/l/	Kömye
∅	LY	/lj/	Aethicus ábécéje
3	NYÍLT M	/m/	Szavas, Nagyszentmiklós
∩	N	/n/	Szavas, Nagyszentmiklós
∩	NYÍLT N	/n/	Nagyszentmiklós
Y	NG	/nj/	Jánoshidai tűtartó
∩	HEGYES O	/o/	Aethicus ábécéje, Nagyszentmiklós
N	GH	/g/	Kömye, Aethicus ábécéje, Szavas, Nagyszentmiklós
∩	P	/p/	Aethicus ábécéje
1	EGYSZERŰ P	/p/	Kiskörös
8	ÍVES Q	/q/	Aethicus ábécéje, Nagyszentmiklós
∩	ZÁRT R	/r/	Szavas, Nagyszentmiklós
∅	ZÁRT S	/s/	Aethicus ábécéje, Nagyszentmiklós
∩	SZ	/s/	Jánoshida, Ozora, Aethicus ábécéje, Szavas, Nagyszentmiklós
∅	ZÁRT T	/t/	Szavas, Nagyszentmiklós
X	NYÍLT T	/t/	Kunágota, Ozora, Kömye, Kiskörös, Aethicus ábécéje
λ	HEGYES U	/u/	Nagyszentmiklós
∩	VILLÁS U	/u/	Nagyszentmiklós
∩	ÍVES Ű	/y/	Jánoshida, Aethicus ábécéje, Szavas, Nagyszentmiklós
∩	NYÍLT V	/β/	Kömye, Szavas, Nagyszentmiklós
∩	NYÍLT Z	/z/	Aethicus ábécéje, Szavas, Nagyszentmiklós

Stepei rovásbetű	Betűnév	Történelmi hangérték	Előfordulás
Y	VILLÁS A	/a/	Ermen Tolgai Szavasmahakoponya
X	B	/b/	Homokméggy-Halom
∩	SZÖGLETES B	/b/	Zsitkov, Stanica Kínjanskaja, Ermen Tolgai Szavasmahakoponya
∩	ÍVES B	/b/	Zsitkov
Y	EMELT B	/b/	Kumara, Alsószentmihályfalva
N	HÁRMAS CS	/cs/	Aziqtaš
∩	ÍVES D	/d/	Zsitkov, Aziqtaš
λ	VILLÁS D	/d/	Homokméggy-halomi rovásfelirat
>	HEGYES D	/d/	Zsitkov, Aziqtaš, Kijevi levél, Aziqtaš
Э	ÁTLÓS E	/e/	Majaki Amfora, Kumara
∩	ÍVES E	/e/	Zsitkov, Kumara
∩	SZÖGLETES E	/e/	Aziqtaš
Y	VILLÁS E	/e/	Alsószentmihályfalva
∅	ZÁRT E	/e/	Aziqtaš
∅	KÖZPONTI F	/f/	Stanica Kínjanskaja
∅	ZÁRT G	/g/	Homokméggy-Halom, Minusinski orsókorong
∅	VILLÁS G	/g/	Kumara
N	GH	/g/	Zsitkov, Aziqtaš, Kijevi levél, Minusinski orsókorong
∩	HÁRMAS GH	/g/	Homokméggy-Halom
∩	HEGYES CH	/b/x/	Aziqtaš, Békés-povádzugi rovásfeliratok
∩	ÍVES CH	/b/	Stanica Kínjanskaja
∩	SZÖGLETES CH	/b/	Majaki
>	VILLÁS CH	/b/	Zsitkov
1	SZÖGLETES I	/i/	Alsószentmihályfalva, Kijevi levél
∩	ÍVES I	/i/	Alsószentmihályfalva
∩	KÖRVÉGŰ I	/i/	Kumara, Minusinski orsókorong, Ermen Tolgai mahakoponya
D	ZÁRT J	/j/	Zsitkov, Alsószentmihályfalva, Majackoje kisebb felirat
>	VILLÁS K	/k/	Zsitkov
β	KÜ	/ky/	Alsószentmihályfalva
∩	EGYSZERŰ L	/l/	Kijevi levél, Majackoje Gorodische
∩	ÍVES L	/l/	Kumara
X	KERESZTES L	/l/	Homokméggy-Halom
∩	VILLÁS L	/l/	Minusinski orsókorong
M	LT	/lt/	Majackoje G. nagy építési felirat
3	NYÍLT M	/m/	Aziqtaš, Minusinski orsókorong
O	KERESZTES M	/m/	Novocerkasszk
∩	N	/n/	Homokméggy-Halom
∩	SZÖGLETES N	/n/	Kumara
∩	VILLÁS N	/n/	Aziqtaš
Y	NG	/nj/	Ermen Tolga
Y	VILLÁS O	/o/	Kumara, Novocerkasszk
∩	P	/p/	Aziqtaš
∩	EGYSZERŰ P	/p/	Zsitkov, Kumara, Minusinski orsókorong
8	ÍVES Q	/q/	Aziqtaš
X	NYÍLT Q	/q/	Aziqtaš
∩	SZÖGLETES Q	/q/	Homokméggy-Halom
∩	ZÁRT Q	/q/	Alsószentmihályfalva, Kijevi levél, Majackoje nagyobb felirat, Majackoje kisebb felirat
H	R	/r/	Majaki amfóra, Minusinski orsókorong
∩	ÍVES R	/r/	Aziqtaš, Stanica Kínjanskaja
∩	ZÁRT R	/r/	Zsitkov, Aziqtaš
∩	ÍVES S	/s/	Majackoje G. nagy építési felirat
∩	KÖRVÉGŰ S	/s/	Stanica Kínjanskaja
Y	ZS	/z/	Zsitkov, Gyevica emlék
Y	SL	/s/	Biljar
∩	SZ	/s/	Homokméggy-Halom
∩	VILLÁS SZ	/s/	Kumara, Stanica Kínjanskaja
∩	ÍVES T	/t/	Kumara
X	KÖZPONTI T	/t/	Kumara, Stanica Kínjanskaja
∅	ZÁRT T	/t/	Biljar
X	NYÍLT T	/t/	Aziqtaš, Kumara, Alsószentmihályfalva
>	ÍVES Ű	/y/	Kátnyehü kazár érme
M	VILLÁS Ű	/y/	Alsószentmihályfalva
N	SZÖGLETES Ű	/y/	Minusinski orsókorong
∩	NYÍLT V	/β/	Majaki Amfóra
X	KÖZPONTI Z	/z/	Kumara, Stanica Kínjanskaja, Minusinski orsókorong

A fenti képen én ollóztam össze a három szóban forgó rovás ABC-t. Bal oldalon a Kárpát-medencei-, a jobb oldalon a Stepei (kazáriai) rovás ABC táblázata, míg a bal alsó sarokban a nikolsburgi rovás jelkészlete látható. Elérhetőek ezen az oldalakon:

http://hu.wikipedia.org/wiki/Székely-magyar_rovasírás
http://hu.wikipedia.org/wiki/Kazáriai_rovasírás
http://hu.wikipedia.org/wiki/Kárpát-medencei_rovasírás

A legújabb rovás szabványtervezet 27 oldalán látható az a táblázat, amely a szabványtervezet gerincét képezi. Azokat az írásjeleket, amelyeket az írásban leginkább használunk. Érdekes ezt a táblázatot tanulmányozni, mert sok minden kiolvasható belőle és amelyekről ezek után kívánok még írni. A Székely-magyar rovás szabvány tervezete által meghatározott jelkészletet a Magyar Rovás Szabványtervezet 27. oldaláról másoltam ki.

Székely-magyar rovás alcsoport

4 A < X AMB < X AND < Y ANT < A Á < X B < A C < A CS < A D < A DZ < Y DZS < A E < A EMP < A ENC < A ENT < A ZÁRT E < A É < A F < A ÁTLÓS F < A G < A NGH < A GY < A H < A CH < A I < A Í < A J < A K < A HEGYES K < A NYÍLT K < A L < A LY < A M < A MB < A N < A NAP < A TPRU < A TPRUS < A NB < A NY < A O < A KÖRVÉGŰ O < A Ó < A Ö < A NYÍLT Ö < A Ö < A P < A Q < A R < A RÖVID R < A S < A SCH < A SZ < A T < A TY < A U < A UNK < A US < A Ú < A ZÁRT Ü < A NYÍLT Ü < A ZÁRT Ű < A NYÍLT Ű < A V < A NYÍLT V < A W < A X < A Y < A Z < A ZS

Kárpát-medencei rovás alcsoport

Y VILLÁS A < X B < A CS < A HEGYES D < A ÁTLÓS E < Y VILLÁS E < A NYÍLT F < A VILLÁS G < A RÖVID G < A HEGYES H < A HEGYES CH < A SZÖGLETES I < A KÖRVÉGŰ I < A ÍVES I < A ZÁRT J < A NYÍLT K < A HEGYES K < A KÜ < A VILLÁS L < A EGYSZERŰ L < A LY < A NYÍLT M < A N < A NG < A NYÍLT N < A NYÍLT O < A NGH < A P < A EGYSZERŰ P < A ÍVES Q < A ZÁRT R < A ZÁRT S < A SZ < A ZÁRT T < A NYÍLT T < A HEGYES U < A VILLÁS U < A ÍVES Ü < A NYÍLT V < A NYÍLT Z

Sorrendben haladva emelem ki azokat a betűket a Székely-magyar rovás ABC-ben, amelyekkel szemben a kritikámat megfogalmazom.

A nikolsburgi rovás táblázatban nincsenek Dz és Dzs betűk. Ezen felül azért is felesleges számukra karaktert biztosítani, mert elég ritka hangokat jelölnek, ráadásul két betűvel ezek a hangok leírhatók.

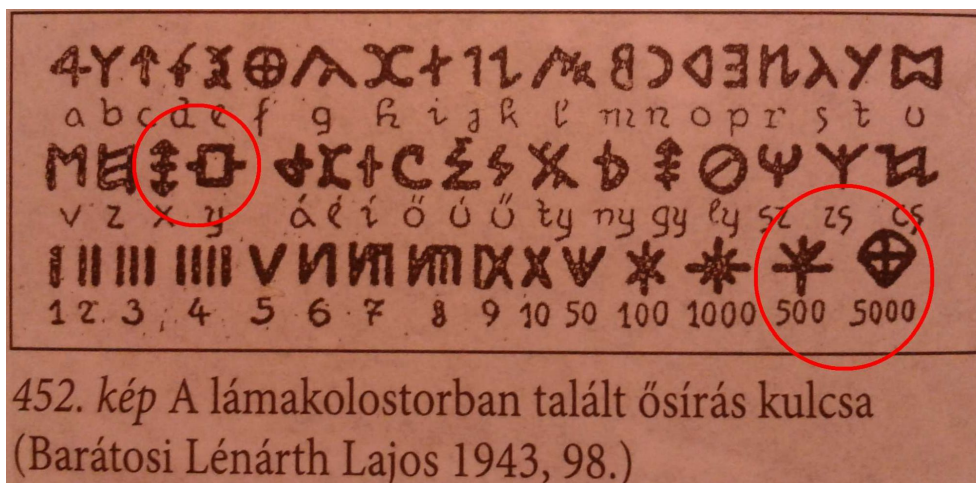
A szabványtervezetbe került a zárt E-betű, amely nem található sem a Székely-magyar, sem a Kárpát-medencei rovásírás jelkészleteiben, csakis a Steppei rovásírásban. És bár a Steppei rovásírás kikerült a szabványtervezetből, a „kazárosítás” tetten érhető a zárt E-betű Székely-magyar rovásírásba való bevételeivel. Ha pedig ehhez hozzá teszem azt a már tárgyalt tény, hogy a Kárpát-medencei rovásírás a Steppei rovásírással szinte teljes azonosságot mutat (ez úgy értendő, hogy az összes alapvető írásjel azonos jelalakban azonos a két rovásírásban, így az azokat használó népek egymással érthetően tudtak volna akár levelezni is), akkor a Kárpát-medencei rovásírás a hátán fogja bevinni a Steppei (emlékeztetőnek: ez a Kazáriai rovásírás) rovásírást a szabvány tervezetbe. De ki akarná használni a szabványosított kazár írást? Legfeljebb a Kazár birodalomba készülő időutazóknak lehetne rá szükségük. Rajtuk kívül már csak a kazárok leszármazottainak tartott zsidóknak jöhetnek számításba.

A szabványjelölt ABC-ben van két F-, két G- (ha a GH-t is annak vesszük), három K-, két (rövid) O-, két (rövid) Ö-, két R-, két (rövid) Ü-, két (hosszú) Ű-, két V-betű (plusz a dupla: W). Ezekre nem tudok ésszerű magyarázatot elképzelni. Ekkora választékot a magyar nyelv nem is igényel. Ráadásul ezek közül nem egy vitatható eredeti magyar rovás betűnek.

A Q-betű megválasztásával pedig még nyilvánvalóbb bakot löttek a szabvány készítői. Az eK lehetett nagy valószínűséggel a Q-betű rovás megfelelője. Varga Géza nyelvész professzor írt erről a nikolsburgi ABC jelsorrendjéről szóló tanulmányában, amelyben bizonyítja, hogy az eredeti jelsorrend alapján az aK lehetett a „rendes” K-betű, az eK, vagyis a rombuszos K pedig Q-betű rovás megfelelője. Erről itt is olvasható:

http://hu.wikipedia.org/wiki/Nikolsburgi_ábécé

Ezt a rovás Q-betűt „quisitották” tovább a rovásszabvány tervezői, miközben az eK-t jelentő rombuszt betették két függőleges vonal közé. Eközben pedig az eredeti K-betű (az aK) megmaradt továbbra is hasznavehetetlen „mély” vagy mondat végi K-nak (plusz ehhez még tettek egy további, K-betűt a szabványosítandó jelkészletbe, a hegyes K-t). Érdekes az is, hogy a szabványtervezetbe került egy olyan hivatkozás, amely egy rajz a dokumentum 16. oldalán (lent).

452. kép A lámakolostorban talált ősrás kulcsa
(Barátosi Lénárth Lajos 1943, 98.)

A szabvány tervezésénél szembe kellett volna tűnnie, hogy az ősi írásnál az aK-t használhatták közösleges K-nak. Egy ősi írásnál súlya kellett volna lennie ennek a ténynek. Itt nincsen rombuszos K-betű (ami a Q-betű lenne). Szépség hibája ennek a bizonyítéknak, hogy az mindössze csak egy rajz, amely önmagában nem bizonyít semmit. És legalább annyira hamisítványgyanús számomra, mint az un. Kijevi levél, amelyen állítólag héber írás olvasható, és van rajta Steppei rovásírással készült rész is. Erre a levélre sokszor történt hivatkozás olyan esetekben, amikor bizonyítani kellett a kazárok a rovásírás kapcsolatát.

http://hu.wikipedia.org/wiki/Kijevi_levél

Nos, erről a levélről sem tudtam felhajtani egy fényképet sem, széles az Interneten. Ahol utalnak erre az állítólagos levélre, ott is csak ugyan azt a rajzokat mutogatják. Nem valószínű, hogy ekkora jelentőségű tárgyról ne készítettek volna fényképet, ha létezne. A Barátosi-féle rajzról azonban ordít, hogy csak azért került be a rovásszabvány tervezetébe, mert abban nyilvánvalóan vannak feltüntetve az X- és Y-betűk. A hosszú magánhangzókat figyelve az a kérdés foglalkoztatott, hogy ha az ősi székely-magyar rovás tartalmazza a hosszú magánhangzókat, miért nincsenek meg azok a különféle magyarországi rovásírásokban?

Székely magyar rovás	Kárpát-medencei rovás
4 A, 4 Á	Y VILLÁS E
3 E, 3 É	3 ÁTLÓS E
1 J, 1 I, 1 Í	1 SZÖGLETES I
4 M	3 NYÍLT M
3 O	3 NYÍLT O
0 US	0 ZÁRT S
4 Z	3 NYÍLT Z

3.1-1. táblázat: Néhány példa az egymással közeli rokonságban álló székely-magyar és Kárpát-medencei rovásbetűkre.

A Magyar Rovás Szabványtervezet 7. oldalán látható a fenti táblázat. Ez igazolja, hogy a Székely-magyar és a Kárpát-medencei rovásírás összemosásának meg volt a szándéka. Az A/Á betűk

bármennyire is hasonlítanak a Kárpát-medencei villás E-betűre, azok akkor is csak különböző hangokat jelentenek, és nem lehet köztük alaki hasonlóság alapján rokonságot meghatározni. Ebben az esetben ráadásul még alaki alaki hasonlóságról sincs szó. Az alaki hasonlóság alapján pl. a germán rúnák közelebb állnak a Székely-magyar rovásíráshoz, mint a „Rovás család” másik két tagja, mivel azok közül nyolc írásjel megtalálható a Székely-magyar rovásírásban is – igaz eltérő hangértékkel. Az átlós E-betű esetében lehet rokonságra gondolni, de ez egy más téma, amiről írni fogok ebben a dokumentumban. Az É-betűvel viszont az a helyzet, ami a (hosszú) Í esetében is, hogy ezek nem voltak részei eredetileg a Székely-magyar rovás jelkészletének, így közöttük hasonlóságot kimutatni lehet. A nyílt M szintén nem bizonyít semmit. A függőleges vonal elmaradás akár azt is jelentheti, hogy ez az M és a magyar rovás M-betűje csak hasonlatos egymáshoz, de ez nem jelent történelmi kapcsolatot is. De ha már alaki hasonlatról van szó, akkor a székely-magyar rovásírás M-betűje alakilag teljesen azonos a Steppei és a Kárpát-medencei rovásírás KÜ-betűjével. A két O-betűt a két rovásírás viszonylatában csak alaki átmenetek felállításával lehet rokonságba hozni. De egy szimpla párosítással ez nehéz ügy. Az US és a zárt S közötti hasonlóság látható ugyan, de az US nem egy hangot jelent, hanem Varga Géza professzor szerint az „ős” szó jelentése. Tehát nem egy betű, hanem egy fogalom szimbóluma. Írásjelként legfeljebb U-betű lehetne, nem S. A két rovásírás Z-betűi szintén közel állnak egymáshoz alakilag, de itt is érvényes az, hogy az alaki hasonlóság nem azonos a hangtani megfeleléssel.

Talán nem látszik ennek jelentősége, még is fontos szóba hoznom a honfoglalást. Azt az eseményt, amelyet egy ideje fikciónak tartok. Ezért is említettem Krantz, Alinei és Naddeo professzorok nevét. Ők a kutatásaik folyamán jutottak arra következtetésre, hogy a magyar jelenlétnek a Kárpát-medencében jóval régebbinek kell lennie, mint a „honfoglalás” óta eltelt 11 évszázad. Ráadásul ezt a feltételezést bizonyítékokkal is alá tudta Alinei és Naddeo támasztani. Ez azért fontos, mert ezek alapján meghatározható a magyar, vagy magyarral rokon népek mozgási iránya a Kárpát-medence és Ázsia keleti területei között. A honfoglalás esetén ez a mozgás Ázsiából Európába irányult, míg a 10000 éves magyar kárpát-medencei jelenlét esetében Európából Ázsia irányában mutatnak a népvándorlások iránya. Ha a Kárpát-medencéből történ a népesség kiáramlása kelet felé, ahogy Grover S. Krantz írta le „**Az európai nyelvek földrajzi kialakulása**” című könyvében, akkor érthető, miért azonos mértékben tér el a Székely-magyar rovásírás a Kárpát-medencei és a steppei rovásírástól, és miért éppen azonos írásjelek tekintetében. Azért, mert ugyan azok vettek át a Székely-magyar rovásírásból írásjeleket. Ezért mindegy a Rovás Szabvány tervezőinek, hogy a szabványcsomagban benne van-e a Steppei rovásírás, vagy sem. Hiszen a Kárpát-medencei rovásírás is Steppei rovásírás – szó szerint.

Legfeljebb azt kellene megmagyarázni, hogy a Steppei rovásírás hogyan került a Kárpát-medencébe. Nem kell régészeti forrásokat felvonultatni ahhoz, hogy látni lehessen, a népek a történelemben nem hermetikusan elzárt területeken éltek, hanem kapcsolatban voltak egymással, és a kereskedelem valamilyen szintje is létezett közöttük. Tehát keleten készült, helyi írással készült szöveget hordozó portékák megjelenhettek a Kárpát-medence peremvidékén. De mivel ezek az írásjelek nem voltak azonosak az itteni írás betűivel, nem kerültek bele itteni, gyakorlatban használt ABC jelkészletébe. A portéka azonban ezer éveket várhatott a föld alatt, hogy a modern kor régésze felfedezze, és azt az itteni íráskultúra részének tekintse. Más esetben választ kellene adni arra a kérdésre, hogy egy évezredeket a Kárpát-medencében töltő népek mi szüksége volt kétféle rovásírásra. Annyira eltérő mértékben, hogy a Székely-magyar rovásírás és az un. Kárpát-medencei rovásírás között mindössze 7 betű azonosság legyen. Logikusabb azt feltételezni, hogy a Kárpát-medencei és a Steppei rovásírás ugyan az, és a Kárpát-medencében való megjelenése az ókori kereskedelem egyik bizonyítéka.

A szabványosítás a rovásírás modernizálását nem oldja meg. Először is azért, mert a jobbról bal irányban történő írás alkalmazása a balról jobbra író világban bonyolultabbá teszi a rovásírás használatát és erősen a rovásírás elterjedésének ellenében hatna.

A kis és nagy betűk használata a modern írás része lett. Gyakran szerepelnek írásokban nevekben csak nagy betűs szövegrészek, amelyek a szöveg kiemelését szolgálja a szöveggörnyezetből. Ebben az esetben nem elég a kis és nagy betűk közötti méretkülönbség, hanem olyan mértékű alaki megkülönböztetésre is szükség van, hogy egy nagy betűs szövegről akkor is megállapítható legyen a nagy betűvel történt írás, ha magában van, kis betűs szöveggörnyezettől mentesen. A kis és nagy betűk szétválasztásához viszont jelentős betűkináltra van szükség. Ezt a latin betűs írás is úgy tudta megoldani, hogy kölcsön vett betűket, pl. a görög ABC-ből. A Székely-magyar rovásírás az elmúlt ezer évben elég jelentős alaki változatosságra tett szert, hogy legyen miből kis és nagy betűket válogatni. Ám sem a Rovás Szabvány, sem más rovás ABC-k nem veszik figyelembe ezt a problémát.

Nem lehet elmenni szó nélkül a mellett, hogy az elmúlt években divó rovástábla állítások mögött, a rovásszabvány erőszakos térhódítása folyik. Szükséges említést tenni a rovás világában közelmúltban vitáról, amely éppen arról szólt, hogy a rovásszabvány készítői a Székely-magyar rovásírás kazárosítására tettek kísérletet, amikor egy csomagban próbáltak unicode szabványt szerezni a már tárgyalt rovásírásoknak úgy, hogy „rokonították” azokat egymással. A Steppei és a Kárpát-medencei rovásírás esetében ez igaz is.

De a Székely-magyar rovásírásnál nonszensz. Könnyen meglehet, hogy ez valójában nem is kazárosítási kísérlet volt, hanem annál jóval több. Amit úgy fogalmaznék meg a pillanatnyi tudásom alapján, hogy a világot irányító globális elit zsidóságának azon törekvése, hogy múltat szereznek maguknak, más nép történelmének lenyúlása árán. Azért választották a magyar „szekeret”, mert ez mögött állnak a lehető legtöbb történelmi bizonyítékok, amelyek arról tanúskodnak, hogy a Kárpát-medence népe tíz, vagy több tíz ezer éve él hazájában. Van saját múltja, amely messzebb nyúlik az időben, mint a többi európai népé. Talán az érintettek is olvasták Sir John Bowring híres kijelentését a magyar nyelvről:

„A magyar nyelv a régmúltba vezet. Nagyon sajátos módon fejlődött és szerkezete ama távoli időkre nyúlik vissza, amikor a legtöbb európai nyelv még nem is létezett.”

Források:

<http://www.nyest.hu/hirek/mit-mondott-sir-john-browning-a-magyar-nyelvro>

http://books.google.hu/books?id=uDwJAAAAQAAJ&printsec=frontcover&source=gbg_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false

Persze mind ez csak akkor igaz, ha a Székely-magyar rovásírást a magyar nyelv természetes tartozékának vesszük. Mert mi más lehetne. Minden beszélt nyelv szervesen összefügg a vele párhuzamosan fejlődő írott nyelvvel. Ami vonatkozik az egyikre, az vonatkozik a másikra is. Hiszen azonosak a múltjaik. Amit Sir Browning a magyar nyelvről írt, egyszerre érvényes a Székely-magyar rovásírásra is. Ez lehetett meglátásom szerint a Székely-magyar rovásírás kazárosításának fő célja, amelynek eredményeként a Székely-magyar rovásírást rokoni kapcsolatba hozták volna a Steppei rovásírással. Ami tehát áll a Székely-magyar rovásírásra, áll(hat) a Steppei rovásírásra is. Ha a magyar nyelv a régmúltba vezet, nyilván vele együtt a Székely-magyar rovásírás is, és rajta keresztül a diszkréten csak Steppeinek nevezett Kazáriai rovásírás is. Nem jelent akadályt, hogy lényegében nem is volt kimondottan kazár rovásírás, hiszen az ennek nevezett rovásírás a Kárpát-medencétől keletre elterjedt volt. Azért találtak a Kárpát medencében is ilyen írást tartalmazó leleteket.

Kik is állnak a Rovás szabvány mögött? Erre a legpontosabban a ROVÁS.INFO oldalán találtam információt, egy nevét nem adó cikkíró írásában, amelynek címe: KAZÁROZÁS KONYEC. Itt olvasható:

<http://rovas.info/index.php/hu/koezelet/1256-kazarozas-konyec>

„Magyarországon a Magyar Szabványügyi Testület 819. sz Informatika Bizottsága létrehozta a Rovás Munkacsoportot, melynek munkájában a bizottság bármely tagja részt vehet.”

Magyar Szabványügyi Testület állami intézmény. A magyar állam állt kezdettől fogva a szabványosítás mögött. Az a magyar állam, amely kifejejtette a rovásírást a 2012. január 1-jén életbe lépő új alkotmányából, miközben teljes védelméről biztosította a magyar nyelvet. Az a magyar állam, amely nem hivatalos úton nem egyszer értésre adta a nyilvánosságnak, hogy a Székely-magyar rovásírást szükségtelennek tartja. Tehát ez az állam pillanatnyilag ötödik sebességgel viszi az asztal alatt a rovásírás ügyét a szabványosítás felé.

Lehet erre mondani, hogy ez túlzás. De hát megannyi jel mutat ebbe az irányban. Pl: nem kifejezetten nagy dobra verve indult el a szabványosítás folyamata. Aztán az első között készült tervek csak angol nyelven voltak olvashatók azok számára, akik tudomást szereztek róla. Aztán teljesen érthetetlen okból a szabványtervbe bele tettek két olyan rovásírást is, amelynek már nem élnek a művelői, gyakorlatilag holt írásnak tekinthetők. És amikor a rovástársadalom tudomást szerzett erről, közlik a nyilvánossággal, hogy a Steppei rovásírás nem része a szabványosítási csomagnak. Aztán kiderült, még is. Majd végképp kivették a csomagból a Steppei rovásírást, és immár magyar nyelvű dokumentumként is elérhetővé tették a legújabb szabványtervet. Ezek után mit kellene hinnem? Főleg, ha hozzáteszem azokat a szakmai hibákat, amelyek nekem az amatőrnek is feltűntek, annyira kirívóak voltak.

Ezzel kapcsolatban szólni kell arról is, hogy egyfajta háború folyik már a hivatalos – tehát az állam által kezdeményezett – és magán rovásírásírók között. A különböző helységeken felállított rovástáblák költségeit mindenképpen az állam fizeti az asztal alatt. Az állam pedig nyomul, és nem engedi másoknak, hogy ők is rovástáblát állítsanak. Ez pedig gyanús. Idézek egy olvasói levélből, amelyet a Kuruc.info oldalán olvastam. Itt teljes egészében elolvasható:

<http://kuruc.info/r/2/100751/>

Ami nekem itt fontos ebből a levélből, azt itt idézem:

„A harcot nem Androsovics kezdte. Azok kezdték, akik az olyan levelek mögött állnak, mint amelyből idézek egy részletet, egy hivatalos válaszból, amikor egy szervezet gyönyörű turulos faragott táblát akart állítani egy magyarországi településen: „Igazgatóságunk a táblák eljárási és műszaki feltételeinek meghatározásánál a Rovás Alapítvány ügymeneti eljárását veszi figyelembe... A rovásfelirat betűkészletének, betűcsaládjának és grafikai megjelenítésének egységét a Rovás Alapítvány felügyeli...A fentieket figyelembe véve a rovásírásos helységnévtábla kihelyezéséhez nem áll módunkban hozzájárulni.”

A turulos táblát tehát nem helyezhették ki. Mi ehhez képest az, hogy Androsovics néhány percre a földre helyezte a fizetős fém táblákat? Hiszen amikor Androsovicsék elmentek, a Rovás Alapítvány megbízottai újra felállították azokat. Kinek az engedélyével?”

Ajánlott a dőlt betűs részre jobban odafigyelni. Abból pontosan következik a táblaállítások diktatórikus jellege. De ki tudná alkalmazni ezt a diktatúrát, ha az költséges is? A Rovás Alapítvány már előre kidogozta a táblaállítások ügymenetét, a táblákra vitt rovásírás betűit és szabályait. És a táblaállításokat is a Rovás Alapítvány felügyeli. De ki állja a költségeket? Mert a tábla állító helység nem valószínű.

A levélből még egy idézet szükségeltetik ide, mert segít jobban megvilágítani a Rovás szabványtervezet politikai hátterét:

„Az amerikai és bécsi szabvány szakértő (aki magyar ember, valamint nem finnugrász) úgy került a képbe, hogy Hosszú Gábor (Rovás Alapítvány) a magyar rovásírók többsége által 2008-ban elfogadott szabványosítási beadványba a magyar rovásírók megkérdése nélkül utólag betette a kazár írást, sőt azt is, hogy ősi írásunk részben a kazár rovásból ered.”

Tehát felülről döntötték el, hogy a Székely-magyar rovásírás a kazár rovásból ered. Így volt valahogy a honfoglalással is. Az igazat mondták ki, csak ellenkező előjellel.

Végezetül kijelentem, hogy a „kazározásnak” nem lehet addig vége, amíg a szabványosítási csomagban a Székely-magyar rovásírás egyedül nem marad. Magában fejlődött ki a Kárpát-medencében. Mint egyik legkorábbi írás nem származtatható későbbi korokban született írásokból. Főleg olyanokból nem, amelyek írásjelei mindössze 7 jel erejéig egyeznek csak meg.

R.K. Szbn. 2012.01.01.